

Zadeva C-345/24

**Povzetek predloga za sprejetje predhodne odločbe v skladu s členom 98(1)
Poslovnika Sodišča**

Datum vložitve:

10. maj 2024

Predložitveno sodišče:

Consiglio di Stato (Italija)

Datum predložitvene odločbe:

9. maj 2024

Pritožnica:

Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni (AGCOM)

Nasprotne stranke v pritožbenem postopku:

BRT SpA

Federazione Italiana Trasportatori (FEDIT)

Associazione Italiana dei Corrieri Aerei Internazionali (AICAI)

DHL Express (Italy) Srl

TNT Global Express Srl

Fedex Express Italy Srl

United Parcel Service Italia Srl

Amazon Italia Transport Srl

Amazon Italia Logistica Srl

Amazon EU Sàrl

Predmet postopka v glavni stvari

Pritožba, ki je bila pri Consiglio di Stato (državni svet, Italija) vložena zoper sodbo, s katero je Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (deželno upravno sodišče za Lacij, Italija, v nadaljevanju: TAR Lazio) na podlagi tožb, ki so jih vložila prevozna podjetja oziroma nasprotne stranke v tem pritožbenem postopku, odpravilo sklep št. 94/22/CONS, ki ga je izdal Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni (nadzorni organ za komunikacije, Italija, v nadaljevanju: AGCOM). S tem sklepom je bilo uvedenih več zahtev glede predložitve informacij na trgu storitev dostave paketov.

Predmet in pravna podlaga predloga za sprejetje predhodne odločbe

Predlog za sprejetje predhodne odločbe glede razlage Direktive 97/67/ES in Uredbe (EU) 2018/644, da bi se pojasnilo, ali se uporabljata tudi za izvajalce storitve dostave paketov v notranjem prometu. Vprašanje glede morebitne nezdržljivosti z načelom prepovedi diskriminacije ter členi 14, 114 in 169 PDEU. Vprašanja glede možnosti, da se „implicitne pristojnosti“ uporabijo kot pravna podlaga za ravnanje nacionalnega regulativnega organa, kakršen je ta iz obravnavane zadeve, in glede omejitev, ki jih pravo Unije določa v zvezi s pristojnostjo nacionalnih regulativnih organov za uvedbo zahtev glede informacij.

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali se Uredba (EU) 2018/644 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. aprila 2018 o storitvah čezmejne dostave paketov v delu, v katerem se nanaša na pridobivanje informacij, kot taka uporablja le za izvajalce storitev čezmejne dostave paketov ali pa na splošno velja za vse izvajalce storitev dostave paketov, razen če so v posameznih določbah predvidene posebne izjeme?
2. Ali je mogoče, če se na podlagi odgovora na prejšnje vprašanje izkaže, da se navedena uredba uporablja le za prvo skupino izvajalcev, Direktivo 97/67/ES oziroma tako imenovana „implicitna pooblastila“ uporabiti kot pravno podlago, ki nacionalnim regulativnim organom v vsakem primeru omogoča, da zahteve glede informacij na splošno uvedejo tudi za izvajalce storitev dostave paketov v notranjem prometu?
3. Ali je treba v primeru nikalnega odgovora na drugo vprašanje šteti, da je to, da se Uredba (EU) 2018/644 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. aprila 2018 ne uporablja za izvajalce storitev dostave paketov v notranjem prometu, razumno, nediskriminatorno in v skladu s členi 14, 114 in 169 Pogodbe o delovanju Evropske unije?
4. V kolikšnem obsegu lahko nacionalni regulativni organ (tudi z vidika nujnosti in sorazmernosti) za izvajalce storitev dostave paketov uvede zahteve

glede informacij in, natančneje, ali je mogoče uvesti simetrične zahteve glede informacij, ki se nanašajo na:

- (i) pogoje, ki se uporabljajo za različne vrste strank;
- (ii) pogodbe, ki urejajo razmerja med posameznim podjetjem, ki izvaja storitev dostave paketov, in podjetji, ki na različne načine in glede na posebnosti sektorja, sodelujejo pri opravljanju te storitve;
- (iii) ekonomske pogoje in pravno varstvo, ki se zagotavljajo delavcem, ki so v različnih oblikah zaposlitve vključeni v zagotavljanje te storitve?

Navedene določbe prava Unije

Direktiva 97/67/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. decembra 1997 o skupnih pravilih za razvoj notranjega trga poštних storitev v Skupnosti in za izboljšanje kakovosti storitve, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2008/6/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. februarja 2008, zlasti člen 22a

Direktiva 2008/6/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. februarja 2008 o spremembi Direktive 97/67/ES glede popolnega oblikovanja notranjega trga poštних storitev v Skupnosti, zlasti uvodna izjava 51

Uredba (EU) 2018/644 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. aprila 2018 o storitvah čezmejne dostave paketov, zlasti člen 4

Izvedbena uredba Komisije (EU) 2018/1263 z dne 20. septembra 2018 o pripravi obrazcev za predložitev informacij s strani izvajalcev storitev dostave paketov v skladu z Uredbo (EU) 2018/644 Evropskega parlamenta in Sveta

Navedene določbe nacionalnega prava

Decreto legislativo 22 luglio 1999, n. 261 - Attuazione della direttiva 97/67/CE concernente regole comuni per lo sviluppo del mercato interno dei servizi postali comunitari e per il miglioramento della qualità del servizio (zakonska uredba št. 261 z dne 22. julija 1999 o prenosu Direktive 97/67/ES o skupnih pravilih za razvoj notranjega trga poštних storitev v Skupnosti in za izboljšanje kakovosti storitve) (v nadaljevanju: zakonska uredba št. 261/1999), zlasti člena 2 in 14 *bis*

Delibera n. 94/22/CONS, dell'Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni (AGCOM), del 31 marzo 2022 recante «Obblighi regolamentari nel mercato dei servizi di consegna dei pacchi» (sklep nadzornega organa za komunikacije (v nadaljevanju: AGCOM) št. 94/22/CONS z dne 31. marca 2022 o regulativnih obveznostih na trgu storitev dostave paketov), zlasti člena 1 in 2

Kratka predstavitev dejanskega stanja in postopka v glavni stvari

- 1 AGCOM je po zapletenem in dolgotrajnem postopku, v katerem je bilo izdanih več sklepov, ki so se nanašali na analize in javna posvetovanja v zvezi s trgov storitev dostave paketov, sprejel sklep št. 94/22/CONS z dne 31. marca 2022, ki se je nanašal na „Regulativne obveznosti na trgu storitev dostave paketov“. Na podlagi tega sklepa so bile uvedene nekatere „simetrične“ zahteve glede informacij oziroma obveznosti, ki enotno veljajo za vse gospodarske subjekte določene velikosti, ki delujejo na trgu storitev dostave paketov, in „asimetrične“ zahteve glede informacij, ki so bile naložene zgolj družbi Amazon.
- 2 „Simetrične“ zahteve glede informacij naj bi bile namenjene povečanju stopnje nadzora, ki se izvaja na zadevnem trgu, in sicer zaradi pomanjkanja preglednosti na tem trgu. Natančneje, gre za zahteve, ki so bile uvedene za vse gospodarske subjekte, pooblaščenec za zagotavljanje storitev dostave poštnih paketov javnosti, ki so dejavni v sektorju poštnih storitev in imajo najmanj 50 zaposlenih ter katerih letni promet, ustvarjen z opravljanjem dejavnosti poštnih storitev, kakor so opredeljene v členu 1(2)(a) zakonske uredbe št. 261/1999, je v vsaj treh zaporednih letih presegel 10 milijonov EUR.

Simetrične zahteve glede informacij se nanašajo na: informacije o ekonomskih pogojih, ki veljajo za ponujanje storitev javnosti; referenčne ekonomske pogoje (povprečne cene) za nekatere skupine poslovnih strank, ki se določijo na podlagi letnega prometa; veljavne pogodbe, ki urejajo poslovna razmerja s podjetji v tem sektorju, s katerimi je bila pogodba sklenjena neposredno in ki sodelujejo pri izvajanju poštnih storitev; izjavo o spoštovanju delovnih pogojev, ki veljajo za vse osebe, vključene v opravljanje storitev, in na vseh ravneh dostavne mreže; standardne obrazce pogodb, ki se uporabljajo za zaposlene v različnih skupinah in na vseh organizacijskih ravneh.

- 3 Pri „asimetričnih“ zahtevah glede informacij pa gre za obveznosti, v zvezi s katerimi je AGCOM menil, da jih je treba naložiti zgolj družbi Amazon, in sicer zato, ker se je na podlagi opravljene analize trga storitev dostave paketov izkazalo, da obstajajo nekatere kritične točke.

Natančneje, družba Amazon mora poleg že naštetih informacij AGCOM predložiti tudi naslednje informacije: povprečna cena, ki se trgovcem na drobno („retailers“), ki sodelujejo v programu logističnih storitev družbe Amazon (tako imenovanem programu „Fulfillment by Amazon“ (FBA)), zaračuna za storitev dostave; povprečna cena na enoto, ki se izvajalcem storitev dostave (tako imenovanim „Delivery Service Providers“ (DSP)) plača za storitev dostave; povprečna cena na enoto, ki se za storitev dostave plača drugim dostavnim podjetjem.

- 4 Družbe Associazione Italiana dei Corrieri Aerei Internazionali (A.I.C.A.I.), DHL Express Italy, TNT Global Express, Fedex Express Italy, United Parcel Service Italia, BRT in Federazione Italiana Trasportatori (FEDIT) (v nadaljevanju skupaj:

subjekti, ki niso povezani z družbo Amazon) ter Amazon Italia Transport, Amazon Italia Logistica in Amazon EU (v nadaljevanju skupaj: družba Amazon) so zoper sklep AGCOM št. 94/22/CONS pri TAR Lazio (deželno upravno sodišče za Lacij) vložile štiri ločene tožbe.

- 5 TAR Lazio (deželno upravno sodišče za Lacij) je s štirimi ločenimi sodbami ugodilo vsem tožbam in odpravilo sklep AGCOM št. 94/22/CONS. Razlogi, na podlagi katerih je bilo tem tožbam ugodeno, pa so se razlikovali. Navedeno sodišče je namreč v treh postopkih, ki so jih začeli subjekti, ki niso povezani z družbo Amazon, na prvem mestu ugotovilo obstoj napak v preiskavi, ki je bila opravljena v okviru sprejemanja sklepa AGCOM. Natančneje, AGCOM naj bi zahteve glede informacij uvedel v sektorjih poslovanja med podjetji (business-to-business (B2B)), v zvezi s katerimi pa v opravljeni preiskavi niso bile ugotovljene težave, ki bi lahko upravičile sprejetje regulativnih ukrepov. V postopku, ki ga je začela družba Amazon, pa se razlog za ugoditev tožbi ni nanašal na obstoj napak v preiskavi, saj je bilo v sektorju poslovanja med podjetji in potrošniki (business-to-consumer (B2C)) dejansko ugotovljeno, da se pojavljajo določene težave, ampak na neobstoj „trdne“ pravne podlage.
- 6 AGCOM je s štirimi ločenimi pritožbami, ki jih je vložil pri predložitvenem sodišču, to je Consiglio di Stato (državni svet), izpodbijal sodbe, s katerimi je TAR Lazio (deželno upravno sodišče za Lacij) odpravilo zadevni sklep.

Bistvene trditve strank v postopku v glavni stvari

- 7 AGCOM v pritožbi, ki jo je vložil proti družbi Amazon, nasprotni stranki v tem pritožbenem postopku, graja sodbo TAR Lazio (deželno upravno sodišče za Lacij) v delu, v katerem je bilo ugotovljeno, prvič, da AGCOM ni pristojen, da družbi Amazon naloži (bodisi simetrične bodisi asimetrične) regulativne obveznosti, in, drugič, da sklep št. 94/22/CONS ne vsebuje dovolj jasne predstavitve pravne podlage, na kateri temelji odločitev o uvedbi zadevnih zahtev glede informacij.
- 8 AGCOM v zvezi z Uredbo (EU) 2018/644 trdi, prvič, da se ta ne uporablja izključno za izvajalce storitev čezmejne dostave paketov, ampak za vse izvajalce storitev dostave paketov, vključno z družbo Amazon, ker ta družba uporablja mednarodne mreže za dostavo blaga, ki so ga prodale tretje osebe, in ker je mogoče družbe, ki so del skupine Amazon, opredeliti kot poštno operaterje. Drugič, področje uporabe navedene uredbe naj ne bi bilo omejeno na tradicionalne poslovne modele, ampak naj bi zajemalo tudi alternativne poslovne modele, vključno s platformami za elektronsko trgovanje. Tretjič, dejstvo, da družba Amazon ne opravlja dejavnosti čezmejne dostave paketov, naj ne bi pomenilo, da se navedena uredba zanjo ne uporablja, saj ta uredba, kadar se nanaša posebej (le) na izvajalce čezmejnih storitev, to tudi izrecno določa (kot v členu 5, ki ureja čezmejne tarife, medtem ko se člen 4, naslovljen „Zagotavljanje informacij“, brez razlikovanja nanaša na vse izvajalce storitev dostave paketov). Četrto, TAR Lazio (deželno upravno sodišče za Lacij) naj bi storilo napako, ker je ugotovilo, da

navedene uredbe ni mogoče uporabiti kot veljavno podlago za izvajanje regulativne pristojnosti AGCOM v zvezi z družbo Amazon, saj naj ne bi šlo za čezmejni subjekt. Nazadnje, AGCOM trdi, da je za določitev pravil na področju regulativnega nadzora pristojen tako na podlagi Direktive 97/67/ES in zakonske uredbe št. 261/1999 kot na podlagi Uredbe (EU) 2018/644, ki v členu 4(5) izrecno določa, da lahko nacionalni regulativni organi poleg zahtev glede informacij iz navedene uredbe uvedejo tudi dodatne zahteve glede informacij.

- 9 AGCOM v zvezi z Direktivo 97/67/ES navaja, da je TAR Lazio (deželno upravno sodišče za Lacij) podalo napačno razlago te direktive, ker je ugotovilo, da je ta namenjena reševanju „posebnih čezmejnih težav“. Cilji in področje uporabe Direktive 97/67/ES naj bi bili namreč precej širši, saj je ta direktiva namenjena izboljšanju kakovosti poštnih storitev, ki se na evropski ravni zagotavljajo v okviru dostave poštnih pošilk in paketov, ter harmonizaciji pravic, ki jih lahko evropski državljani uveljavljajo tako na področju poštnih storitev v notranjem prometu kot na področju čezmejnih poštnih storitev. AGCOM zato meni, da je pristojen za sprejemanje regulativnih ukrepov, potrebnih za izvajanje nalog, ki so mu dodeljene na podlagi te direktive, med katere spadata tudi spodbujanje konkurence in varstvo uporabnikov poštnih storitev. Poleg tega naj ne bi obstajala nobena posebna obveznost, v skladu s katero bi bilo treba izrecno navesti pravno podlago za izvajanje te pristojnosti in ki bi, če ne bi bila izpolnjena, pomenila razlog za odpravo sprejetega akta.
- 10 AGCOM v zvezi s podlago za regulativno pristojnost, ki jo je izvajal s sprejetjem sklepa št. 94/22/CONS, trdi, da je ravnal zakonito in v okviru pristojnosti, ki jih ima v skladu z Direktivo 97/67/ES in nacionalno zakonodajo o prenosu te direktive (zakonsko uredbo št. 261/99). Pristojnosti za ugotavljanje dejstev, ki jih ima kot nacionalni regulativni organ, naj bi se izvajale na podlagi navedenih zakonodajnih aktov in Uredbe (EU) 2018/644, v kateri naj bi bile te pristojnosti naknadno potrjene in podrobneje pojasnjene.
- 11 AGCOM namreč trdi, da nalog, ki jih ima na podlagi nacionalne zakonodaje o prenosu zadevne direktive, kakršne so „spodbujanje konkurence“ (člen 2(4)(d) zakonske uredbe št. 261/1999), dejavnosti „analiziranja in spremljanja poštnih trgov, zlasti glede cen storitev“ (člen 2(4)(g) zakonske uredbe št. 261/1999), ter, splošneje, „regulacija poštnih trgov“ (člen 2(4)(a) zakonske uredbe št. 261/1999), ne bi bilo mogoče izvajati brez pravilnega in popolnega poznavanja trgov.
- 12 Poleg tega naj bi morali nacionalni regulativni organi za poštni sektor, kot izhaja iz uvodne izjave 51 Direktive 2008/6/ES, „za učinkovito izvajanje svojih nalog pridobiti informacije od udeležencev na trgu [...]“.
- 13 AGCOM v obravnavani zadevi trdi, da je opravil analizo trga storitev dostave paketov, na podlagi katere je bilo ugotovljeno pomanjkanje preglednosti tako na področju pogojev, ki veljajo za ponujanje storitev dostave na nacionalni ravni, kot v zvezi s strukturo mreže ter delovnimi pogoji zaposlenih, ki delo opravljajo v različnih fazah izvajanja poštnih storitev.

- 14 AGCOM je ob upoštevanju navedenih kritičnih točk in razvoja na trgu storitev dostave paketov (rast trga v sektorju poslovanja med podjetji in potrošniki (B2C) ter možnosti njegovega nadaljnega razvoja, vloga platform, izjemno veliko število gospodarskih subjektov ter organizacijske oblike podjetij in načini dela, ki ne ustrezajo običajnim ureditvam v tem sektorju) ocenil, da je treba „za učinkovitejše spremljanje trga dostave paketov [...] povečati stopnjo regulativnega nadzora, ki bo omogočila sprejetje regulativnih ukrepov za spodbujanje konkurence in preprečevanje pojavov, ki izkrivljajo konkurenco“.
- 15 Izpodbijani sklep naj bi bil torej utemeljen, saj je bil sprejet zaradi spodbujanja konkurence: zahteve glede informacij naj bi bile namreč namenjene povečanju konkurenčnosti z zagotavljanjem večje preglednosti za potrošnike ter mala in srednja podjetja.
- 16 AGCOM prav tako trdi, da je TAR Lazio (deželno upravno sodišče za Lacij) v sodbi, ki jo je izreklo v zvezi z družbo Amazon, storilo napako, in sicer v delu, v katerem je ugotovilo, da bi morale dodatne zahteve glede informacij v skladu z Uredbo (EU) 2018/644 v vsakem primeru prispevati k izboljšanju kakovosti storitev čezmejne dostave.
- 17 AGCOM trdi, da se je z uvedbo zahtev glede informacij, ki jih je določil z zadevnim sklepom, odzval na težave, ki se pojavljajo na nacionalnem trgu, in na posebne cilje, ki so povezani s takimi težavami in se uresničujejo s tem sklepom (stalno in natančno spremljanje notranje dinamike na trgu dostave paketov, zlasti pa dejavnikov, ki najbolj vplivajo na krepitev konkurenčnosti gospodarskih subjektov, kot so cene in delovni pogoji). Stališče, ki ga je TAR Lazio (deželno upravno sodišče za Lacij) zavzelo v zvezi s tem, da je Uredba (EU) 2018/644 edina podlaga za regulativno pristojnost, ki jo je izvajal s sprejetjem sklepa št. 94/22/CONS, in da se lahko preverjanje „nujnosti“ regulativnih ukrepov, določenih v tem sklepu, opravi le na podlagi navedene uredbe, naj bi bilo zato napačno, nelogično in nerazumno.
- 18 AGCOM poleg tega meni, da je bila v izpodbijani sodbi storjena napaka, in sicer v delu, v katerem je bilo ugotovljeno, da uvedbe zahtev glede informacij v obravnavani zadevi ni mogoče upravičiti s sklicevanjem na teorijo tako imenovanih implicitnih pristojnosti. Meni, da se v skladu s strogo uporabo načela zakonitosti praviloma sicer res zahteva, da morajo regulativne pristojnosti neodvisnih organov izrecno izhajati iz primarne zakonodaje, vendar to ne spreminja dejstva, da je mogoče podlago za take pristojnosti implicitno izpeljati tudi iz zakonskih določb, ki opredeljujejo naloge in cilje takih organov.
- 19 TAR Lazio (deželno upravno sodišče za Lacij) naj v sodbah, ki jih je izdalo v postopkih, ki so jih na prvi stopnji začeli subjekti, ki niso povezani z družbo Amazon, ne bi izrazilo dvomov glede tega, da je AGCOM na splošno pristojen za uvedbo zahtev glede informacij, ki jih morajo izpolnjevati poštni operaterji, ampak naj bi ugotovilo, da je v postopku preiskave prišlo do napak, poleg tega pa

naj bi v konkretni zadevi ovrglo tudi nujnost in sorazmernost splošnih zahtev glede informacij iz člena 1 sklepa št. 94/22/CONS.

- 20 Kljub temu AGCOM v treh pritožbah, ki jih je vložil zoper tri navedene sodbe, uveljavlja pritožbeni razlog, ki se nanaša na pravno podlago za pristojnost, ki jo je izvajal s sprejetjem sklepa št. 94/22/CONS. V zvezi s tem trdi, da je TAR Lazio (deželno upravno sodišče za Lacijo), ki je napačno predpostavljalo, da taka pravna podlaga izhaja le iz Uredbe (EU) 2018/644, opravilo presojo v zvezi s podlago za zadevni regulativni ukrep ter v zvezi z nujnostjo in sorazmernostjo uvedenih zahtev glede informacij, vendar je pri tem kot edino merilo uporabilo le navedeno uredbo, ne pa tudi Direktive 1997/67/ES (zlasti člena 22a, ki je bil uveden z Direktivo 2008/6/ES) in nacionalne zakonodaje o prenosu te direktive (zakonska uredba št. 261/99) ter uvodne izjave 51 Direktive 2008/6/ES.

Kratka predstavitev obrazložitve predloga za sprejetje predhodne odločbe

- 21 Predložitveno sodišče izraža dvome zlasti v zvezi z obstojem in morebitno razširitvijo pristojnosti AGCOM za uvedbo zahtev glede informacij, kakršne so te v obravnavani zadevi, ki veljajo predvsem za izvajalce storitev dostave paketov v notranjem prometu, kakršen je družba Amazon.
- 22 Ti dvomi temeljijo na dejstvu, da AGCOM v navedenih pritožbah trdi, da njegove pristojnosti (med drugim) izhajajo iz nekaterih „uvodnih izjav“ Direktive 97/67/ES in Uredbe (EU) 2018/644, zlasti pa iz uvodne izjave 51 Direktive 2008/6/ES. Zaradi vztrajanja pri „uvodnih izjavah“ bi se lahko izkazalo, da bo težko določiti jasno in izrecno določbo, ki bi jo bilo mogoče uporabiti kot podlago za izvajanje teh pristojnosti. Zdi se namreč, da je navedena zakonodaja, ki ureja ta vidik, precej ohlapna in nenatančna.
- 23 V zvezi s tem je treba navesti, da k razjasnitvi tega vidika niso prispevali niti ostali sklepi, ki jih je AGCOM sprejel v okviru zapletenega postopka, ki se je na koncu razpletel z izdajo sklepa št. 94/22/CONS. Iz nekaterih od teh sklepov namreč izhaja, da je AGCOM celo izrecno zavrnil možnost, da bi pristojnost za uvedbo zahtev glede informacij izhajala iz Uredbe (EU) 2018/644, medtem ko v obravnavani zadevi trdi ravno nasprotno.
- 24 Predložitveno sodišče ima pomisleke tudi glede vprašanja, ki se nanaša na člen 9 Direktive 97/67/ES. Ta člen določa, da lahko države članice „[z]a storitve, ki so zunaj okvira univerzalne storitve, [...] uvedejo splošna dovoljenja v obsegu, ki je potreben za zagotavljanje upoštevanja bistvenih zahtev“.
- 25 Bistvene zahteve so opredeljene v členu 2(1), točka 19, Direktive, ki določa: „bistvene zahteve: splošni negospodarski razlogi, ki lahko spodbudijo državo članico, da postavi pogoje za ponudbo poštnih storitev. Ti razlogi so zaupnost korespondence, varnost omrežij glede prevoza nevarnega tovora ter spoštovanje pogojev za zaposlitev in sistemov socialne varnosti, ki jih določajo zakoni ali drugi predpisi in/ali kolektivne pogodbe, o katerih je bil dosežen dogovor med

nacionalnimi socialnimi partnerji v skladu s pravom Skupnosti in nacionalnim pravom, ter, kjer je upravičeno, varstvo podatkov, varstvo okolja in regionalno načrtovanje. Varstvo podatkov lahko vključuje varstvo osebnih podatkov, zaupnost prenesene ali shranjene informacije in varovanje zasebnosti.“

- 26 Medtem ko se v zvezi z družbo Amazon postavlja vprašanje, ali AGCOM sploh ima kakršno koli pravno podlago za ukrepanje, pa se v zvezi z ostalimi subjekti, ki so nasprotne stranke v preostalih pritožbenih postopkih, postavlja vprašanje, kako daleč gre lahko AGCOM pri določanju zahtev glede informacij. V bistvu je treba pojasniti, ali je mogoče zahteve, ki jih je uvedel AGCOM, upravičiti z eno od bistvenih zahtev iz člena 2, točka 19, Direktive 97/67/ES, ali so te zahteve sorazmerne, kolikor so primerne za uresničevanje zastavljenih ciljev, in ali teh ciljev ni mogoče doseči z bolj omejenimi zahtevami.
- 27 V zvezi s tem vidikom je treba opozoriti, da člen 14 *bis* zakonske uredbe št. 261/1999, s katerim je bil prenesen člen 22a Direktive 97/67/ES, določa običajno pristojnost za pridobivanje informacij, ki jo je mogoče izvajati posamično, pri izvajanju te pristojnosti pa je treba v vsakem primeru spoštovati načelo sorazmernosti. AGCOM lahko informacije od gospodarskih subjektov pridobiva zaradi učinkovitega izvajanja nalog, ki so mu dodeljene, pri tem pa lahko informacije zahteva neposredno od vsakega subjekta, če meni, da je njegova dejavnost zanimiva za izvajanje konkretnih zadolžitev, ki mu jih je dodelil zakonodajalec Unije ali nacionalni zakonodajalec, ter na podlagi ustreznih razlogov in natančnih zahtev.
- 28 Po mnenju predložitvenega sodišča ni jasno, ali navedene določbe dopuščajo tudi možnost uvedbe splošnih zahtev glede informacij oziroma ali jih je mogoče uporabiti kot pravno podlago za izvajanje navedenih pristojnosti.